

אשת-שגריר פוקו עם ילדיה ואשת-שגריר קו'ז
האם כדאי להראות צעיר?

סם העתון ביקורת מאת כתבו הלוגונוני על המחזה הקרית בגבול, המועלה עתה על במות לונדון והעוסק בסיכסוכי-הגבול בין ישראל לערבים, ציין העתון כי המחזה הוא של **בושיפקטה**, במקום לציין את העובדה כי לאמיתו של דבר בושיפקטה רק עיבד את המחזה, הכתוב במקור על-ידי **מירה אברך**, מהעתון המתחרה.

★ ★ ★
לומבאגו בקונו

בדיחת השבוע שיכת למשוררת **שול** מות **הריאבן**: פוגש יהודי את חברו ברחוב ושואל: מה נשמע יצחק? רע, רע מאוד! משיב החבר, מה קרה? אשתי שוכבת עם לומבאגו, נאנח יצחק. שואל הראשון: מה, מתי היא נסעה לקונגו? ... במסיבת עיתונאים בנתניה, בה הודיע שחקן הקאמרי וחבר הנהלת התיאטרון, **זלמן לביוש**, שהתיאטרון הקאמרי יפסיק להופיע מתוך תלאיבי בגלל ההפסדים הנגרמים לו בשל הופעות-חזון אלו, היתה לביוש את מצבו של התיאטרון לאותו יהודי בגונגל שעצע לעבר חברו כי תפס אריה. אז הביא אותו הנה! ענה החבר. הוא לא רוצה לבוא. אז בוא בעצמך, יעץ לו חברו. הוא לא נותן לי? השיב היהודי. ... אחד מראשי העיריות שבא לארץ לרגל הקונגרס של הרשויות המקור מיות האריך את הדיבור באונו מארחיו, בעת ארוחה חגיגית בהיכל התרבות, על שישאל הנציגה בצורה יפה את זכרו של הסופר **תומאס מאן**. הבית לא יקרא על שם תומאס מאן, אלא על שם פרדריך מאן! הסבירו לו. מה הוא כתב? הת-ענין הארוח. יצק! היתה התשובה. ... **חיים טופול** פגש לאחרונה את **יוסף מירוא**, שעבר אף הוא להתגורר בחיפה, ושאל אותו: מה קורה לכל האמנים ה עוברים לגור בחיפה? אשתו של אליעז נר צחה, אשתו של ברויפף מתה, אשתו של עמנואל זמיר רוצה גט, אבנ, מה שלום אשתך? ... אברהם **סורמללו** ה **גדול** גאנה, הדמות הירושלמית הידועה, נסע השבוע במונית לירושלים כשלידו יושב אורח חיפאי, כשהגיע לבנייני האר-גיברסיטה, הגיח החיפאי את ידו על כתפו של סורמללו ושאל: זה בנייני האומה? לא, השיב סורמללו. זה הכתף שלי. ... על ההבול שבין פסיכופט לבין גיור טי, סיפר השבוע **חיים שטרן**, מנהל חברת רסקו: פסיכופט אומר כי שתיים כפול שתיים הן חמש. נירוטי אומר כי שתיים כפול שתיים הן ארבע, אבל זה מר-גיני אותו!

מודעות הם: קהנטין ריינולדס, אפרים כץ וצבי אלדובי. במודעות נאמר על כץ ואלדובי: שני עתונאים ישראליים, לשעבר חברי המתחרת הישראלית, שיש להם קשרים שכמעט לא יאומנו בכל רחבי הבל, מפר-סמים חומר מבוסס על שנים ארוכות של בילוש מחתרתי אינטנסיבי, בכל העולם. חזק מזה מתיימר הספר לספר על "השיטות הסודיות של שרות המודיעין הישראלי שלא תאומנה". ... בהצגת רוזנים ואביונים של התיאטרון הקאמרי, שנערכה השבוע בנתניה, עלה השחקן **יהודה פוקס** על הבמה והשמיע משפט מתוך המחזה: "איו תאורה יפה פה? בדיוק באותו רגע ככה האור באולם למשך עשר דקות. ... אחד שלא התיאש מניבחרת הכדורגל הישראלית הוא **יצחק פרינצנטל**, בעל בית-חרושת לכלי-כסף. הוא הגיש של לכל אחד מחברי הניבחרת ששיחק בקפריסין — קופסת גפרורים שוויה כסף. אילו לאמאן הניב-חרת **גילה מאנדי**, הגיש פרינצנטל מת-נה סמלית יותר — מערכת סכינים מות-הבות. ... בצהרון ידיעות אחרונות נהגים בדרך כלל שלא להזכיר את שמות האנשים הכותבים בעתון המתחרה. כך למשל, כאשר פורסמו קטעים מספרה של **יעל ריין** ב-מערב, לא הוזכר שמה בידיעות אחרונות. השבוע נקם מעריבי את נקמתו. כאשר סיר-

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה, **דוד בן-גוריון**: תוך 20 עד 30 השנים הבאות תהיה ברית-המוצות מדינה חופשית ודמוקרטית.
- **חנוך גיבתון**, מנהל קול-ישראל, בתגובה להתקפתו של סדי קולק עליו, בשל הפסקת שידור מישחק-הכדורגל מקפריסין לפירסומת מסחרית: לא ידעתי שבשהובן הוא כלב לעומת מאנדי.
- **המשורר אורי צבי גרינברג**, על פארלמנט הסטודנטים בירושלים: אלה כביכול חרדים בתוליה של ההמוקרטיה שויד בן-גוריון עלול לחללה!
- **זלמן לביוש**, שחקן התיאטרון הקאמרי, על מצבו של התיאטרון הישראלי: ברעום התוחמים שותקות המוות, ואני חושש שבזמן שלום ופרוספריטי ישתקו לנו את המוות!
- **שר החינוך, אבא אבן**, בעלותו בכנסת להשיב להצעה לזון בעבריינות הנוער: "אני יודע מי שקבע כי דקא אני אחראי לעבריינות, אבל שום שר אחר לא התנדב לקבל על עצמו את התק הזה."
- **הדיקטאטור הפאקיסטאני, עבדו חאן**, בשיחה עם עתונאי מצרי בקאהיר: "אתה יודע, לא כל האפריקאים והאסיאתים הם מלאכים."
- **שרגא נצר**, ראש הגוש במפא"י, בישיבת מזכירות מפלגתו: "אי אפשר לצמצם את מספר הסניפים שיוצגו בקונגרס הציוני — האנשים כבר הכינו להם חליפות."
- **מוכיר הפתירות המורים שלום לוי**, באסיפת ועדי המורים: "אני מנהל מדיניות כמו של דאלאס, שר החוץ האמריקאי לשעבר: עד סף השביתה!"

אנשים

פאשיסטים במפא"י

אחרי שניצה בעשרות התערבויות, למחרת הבחירות לכנסת הרביעית, מנסה הדי"ר **שמעון יוניצ'מן** את מזלו מחדש. החי"כ החרוטי התערב עם חבר הנהלת הסוכנות היהודית, **ליאון דילצ'ין**, על חמישה בקבוקי קוניאק. נושא ההתערבות: "האומנם יתפטר הדי"ר **נחום גולדמן** מתפקידו כי נשיא ההסתדרות הציונית, אם לא יצליח במשימתו להכניס את חרות להנהלתה? אם לא יתפטר גולדמן, ישתה דולצ'ין על חשבון יוניצ'מן. ... חתייה אחרת של יוניצ'מן: בחזרו מחו"ל, בתום הסיבוב הא-חרון של פרשת לבון, שוחח עם אחד המג-היגים המרכזיים של מפא"י, התודה בפניו יוניצ'מן: "ליבי עם לבון, אף כי מבחינת ההשקפה הפוליטית אני קרוב יותר לשמעון פרס ולדיין." השיב המנהיג המפא"י: "לא ידעתי שאתה פאשיסט!" ... האם מחמאה היא להגיד לגבר שהוא נראה צעיר מכפי גילו? רק אצל עמי המערב, טוען השגריר הגאנאי, **בריאקו פוקו**, הגראה צעיר מכפי 43 שנותיו. בעמי אפריקה שאף גבר להראות נשוא-פנים, מכובד ומוסה, תכונות השייכות לגיל מופלג יותר. ... אשתו של השגריר, **אמה פוקו**, אם לשהי-תגלתה כתופרת מושלמת, נוסף לשאר מעלותיה. היא תופרת לבדה את השמלות האומיות הססגוניות שהיא חייבת, בהת-אם להוראות משרד-החוץ הגאנאי, ללבוש בטכסים חגיגיים. הוא הדין לגבי חברה שניה של השגרירות, אשתו של הוועץ, **גראדים קו'ז**, יפהפיה מבנות חבל טוגו. ... סר **סיימון מרכס**, אחד היהודים העשירים ביותר בבריטניה תורם מדי פעם סכומים נכבדים למגבית היהודית. כאשר נשאל מדוע לא השקיע עד כה אף פרוטה מכספו בישראל, השיב: "מישראל אינני רוצה להרויח". ... המשורר **יעקב** (בדס ואש יהודה נפח / בדס ואש יהודה תקום) **כהן** (מתחזר על שוע) שנפטר השבוע, השאיר צאחה מפורטת בקשר לעז-בוגו הסיפורתי. בין השאר מניה שלושה מידידיו לעריכת כתביו, ביקש רק שישאירו לו את חידושי הלשון שחידש, אותם הוא רואה נכונים ביותר. החידושים: כינותים במקום בינתיים, סיפונים במקום השם המ-קובל לפרחי הסייפנים. ... משורר אחר שעלה לפני העתונות היה **נתן זך**, שנ-נה עם עורכי המאסף הסיפורתי עכשווי, שהופיע לפני שנה וחצי, פרש אז מן הערי-כה, מאחר שאחוריו גבו נרקמה קונדיה. עתה, עם הופעת הכרך השני של המאסף, פנה זך במכתב לעיתונות הסיפורתית, בו נאמר: "תמהני למצוא בחוברת האחרונה של עכשיו את שירי משנה לשנה זה, שהועתק מתוך במה אחרת — מערד. בהזדמנות זו אינני יכול שלא להביע תמיהה על היתר-תם של עורכי החוברת לצרף אותי לחב-רתם. אף-על-פי שדעתי על עריכתם ידועה להם היטב."

★ ★ ★
עתונאים במודיעין

מכריהם הישראלים של שני העתונאים לשעבר, **אפרים** ("אפי") **בן**, מבקר י קולנוע של ידיעות אחרונות לשעבר, ו**צבי אלדובי**, מי שהיה רפורטר צעיר בהבוקר, יתמהו ודאי למקרא מודעות הפירסומת ל-ספר אייכמן, שר המוח, שמחבריו לפי ה-

כאחד משלושת גדולי המחזאים של אמרי-קה, הפריעו ליצירתו הספרותית. במקום לעסוק ביצירה אמנותית, עסק מילר בהמ-צאת שיטות פירסום לסרטיו של אשתו. כשהתגרשה מוורו ממילר, קשה לתאר שתמשין להיות יהודיה בכוח האמונה בלבד. **תופסת מצפון**, מול שתי אבידות אפי-שריות אלו, קיבלה הכוכבת היהודית תוס-פת כח חדשה בדמותה של השחקנית השחדית ניי ברייט, שנישאה לברוך הכושרי יהודי סמי דייזיס, קיבלה עליה השבוע את עול הרת היהודית, הדלקת הגרות ו-הכנת הגעפילטע פיש. למרות ההפגנות הזו-ר-עמות של הגוענים האמריקאים נגד נשואים אלה, באו הכושרי והבלונדינית השבוע בי-ברית-הנשואים בבית-הכנסת ההוליוודי. מע-ריכי הכוכבת היהודית יכלו רק להתנחם שהתוספת שהתקבלה תהיה פחות שערווי-תית משתי האבידות האפשריות.

סרטים

צרות לישראלית

במעגל החפא (מגדור; תל-אביב; צרפת) מוקפת, הפעם, כוכבת קולנוע יש-ראלית חדשה — הגיה סוכר, ששיחקה בזמנו תקופה קצרה בהביסה. היא מופיעה בסרט זה בתפקיד משני, כמוה על צייר צעיר. אולם בהופעותיה הקצרות היא עושה רושם חיובי למדי. במספר סצינות היא נראית ממש יפהפיה ואילו בסצינות אחרות היא עושה את המוטל עליה לא פחות מאשר שחקניו המיקצועיים הצרפתיים של הסרט. דבר זה אמור יותר בנותם של בני-צרפת מאשר בזכותה של הגיה. הגיה סוכר המיטכנה אינה יכולה להש-תחרר גם בסרט זה מגורלו של היהודי הנציח — מסדרים אותה. ומי? דוקא הגר-מנים. של זה צייר שאוהב אותה ומצייר אותה ומפשיט אותה, אם כי לא כמו שעשו לוייה שפיר. ואז נכנסת לתוך התמונה רוז-נת גרמניה עקומת-פנים שמציבה בלב הצייר את השאלה: כסף או אהבה, מה עדיף? **רצח ציורי**. הצייר בוחר בכסף אבל אינו מוכן לחזר על אהבה. כשלבסוף הוא מחליט לוותר על הכסף ובורח במרצדס-בנץ הלבן שלו יחד עם הגיה, הוא מתגנב במשאית והגיה נהרגת. מכוון שאיש לא זיהה את גופתה וכולם חושבים שזו אשתו שנהרגה, מצלל הצייר את ההזדמנות והורג גם את אשתו בציוירות מופשטת. אבל זה עוד לא הכל. העניינים הולכים ומסתבכים מרגע לרגע עד ש... הצדק מנצח. הרומאן העברי הישראלי אינו מצליח להתעלות אף באחד מפרטיו מעל לבינוניות בלתי-מרתקת.

אונס המורה

המושחתת (הוד; תל-אביב; צרפת) היא מעשיה נוראה על טיפסעשרה יפה ושגנית, שאף אחד לא רוצה להבין אותה. האומללה, בתם של מיליונרים, רוצה לק-בל את שיעורי הסיפורת שלה דוקא במי-טתו של המורה לסיפורת (פיטר זאן אייק). בכיתה היא עושה את כל מה שעושות יצאניות פארוז בקרנות הרחוב. אבל שום דבר לא עוזר. המורה פשוט חושש ממה שיגידו הבריות עליו.

לבסוף היא מחליטה לאנוס אותו. כשכנס הבן לתוך הסנינה היא מביימת תקיפה והמורה המיסכן מגורש מבית-הספר. אבל, יא אימון ממש. תלמידיו של המורה, יוצאים להגנתו, מענישים את הסוררת ומ-ביאים את המורה לנשואים מאושרים עם מה שמגיע לו — מורה. לסוכני הפירסום המצטטים מילים נבח-רות מתוך ביקורות קטלניות, הנה קטע לציטוט: מועז, מסעיר, חוסס דמעות, מצ-חיק ומגוחך.

חריך

ואלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי-הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:
● **אמריקה המזורה** (נת, תל-אביב) חתכים לאורך, לרוחב ולעומק של אורח החיים האמריקאי, בשרשרת צילומים תער-דתיים מעורשתיו האנושיות של פרנסוא-רייכנבאך הצרפתי.
● **הרורה** (יון; תל-אביב) קומדיה ציאלנית של בילי ויילדר, על פקיד קטן העולה בדרגה בזכות נאסופי-הבוסי המש-תמשים בדירתו. ג'ק למון, שירלי מקלין, **חולות לזהבים** (חן, ירושלים) מערבון ישראלי עם צילומי-נוף מרהיבים. דליא לביא.
● **הם היו עשרה** (חן; תל-אביב; ארנון; ירושלים) מצבה להנצחת הבלויים בסרט ישראלי אנושי.